

‘Onder de Boschboom’

Werk aan de winkel!

In tijden van economische crisis zie je het wel vaker, winkels moeten noodgedwongen hun deuren sluiten. Lege etalages in straten, pleinen en winkelcentra. Behalve dat het voor de winkelier echt verschrikkelijk is, is het voor het winkelende publiek ook niet echt gezellig om naar die kale donkere ramen te moeten kijken.

Soms weet je niet eens wat voor winkel er in het lege pand heeft gezeten. Waarschijnlijk is dat dan ook de reden dat deze winkelier de deuren heeft moeten sluiten.

Je loopt door de stad, je eigen stad, doelgericht en de winkels die je niet nodig hebt laat je dan ook gewoon links liggen.

Onlangs liep ik door de stad en een jonge vrouw, met twee kinderen in een buggy vroeg of ik wist waar de opvoedwinkel was.

Hoorde ik dat nou goed, de opvoedwinkel?

Ga je daar naar toe met twee jengelende peuters met de vraag: "Mag ik twee kilo opvoeding en een tasje is niet nodig hoor. Ik stop het er gelijk in."

Echt, ik kan me er geen voorstelling van maken. Natuurlijk weet ik wel dat het bij sommige mensen niet helemaal vlekkeloos verloopt.

Je leert je kinderen om geen afval op straat te gooien. Maar toch liggen stoepen, parken en vooral afritten van de snelweg vol met bende. Wat die laatste locatie betreft, daar ben je het stadium opvoeden toch al wel gepasseerd. Want als je oud genoeg bent om een auto te besturen, dan mag ik aannemen dat je ook oud genoeg bent om te weten dat afval in de afvalbak hoort.

Ook leren de meeste mensen hun kinderen om respect vol met elkaar om te gaan.

Maar toch gebeurt het al te vaak dat er op en langs de sportvelden geschopt, geslagen en gescholden wordt. Dit niet alleen door de kindertjes die een sport aan het beoefenen zijn, maar helaas gebeurt het regelmatig dat de ouders de boosdoeners zijn.

Ik vraag me dan ook af of het nog zinvol is om met deze rel-ouders naar de opvoedwinkel te gaan.

Nog een vervelend voorbeeld. De meeste kinderen weten echt wel dat je geen dieren mag mishandelen. En toch.....

Toen ik er nogmaals over nadacht wilde ik graag weten met wat voor problemen je bij de opvoedwinkel terecht kunt. Stel je kind slaapt slecht, je kind lust geen spruitjes, of nog vervelender, jouw kind heeft last van beide dingen. De opvoedwinkel kan je dan precies vertellen wat je wel moet en wat je niet mag.

Persoonlijk zijn wij, want mijn man telt in dit verhaal ook mee, er redelijk in geslaagd om onze dochter en zoon, zonder al te veel vervelende ervaringen naar een volwassen leeftijd te brengen. Twee kinderen met dezelfde vader en moeder, maar met ieder hun eigen opvoeding.

Was de een een redelijk goede slaper, sliep de ander tot het tiende levensjaar in het grote bed van papa en mama. At het ene kind alles, van spruitjes tot haring, van Griekse olijven tot Surinaamse kousenband, beperkte het andere kind zich tot tomatensoep met wittebrood. Zindelijk worden, met

mes en vork eten, je kamer opruimen, bij geen van beiden was het hetzelfde.

Wat wel gelijk was en nog steeds is, ze gooien geen afval op straat. Ze gaan respectvol met elkaar om en wat dierenmishandeling betreft.....

Och wat zal ik zeggen. Opvoeden is liefde en eten geven, goede raad van ouders en grootouders aannemen.

Het kan genoeg zijn. Maar kijk om je heen, er is nog veel werk aan de winkel.

Monique Gloudemans

Cultuurhistorische Vereniging De Boschboom biedt columnisten een podium om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Belangstellenden kunnen zich voor meer informatie wenden tot het secretariaat, telefoon: (073) 6446783 of www.boschboom.nl